VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

ÁRA 20 FILLÉR

POSTÁS dolgozó

IV. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM. A POSTÁS SZAKSZERVEZET LAPJA 1951 JÚNIUS 12.

FELEMELT TERVVEL A BÉKE MEGVÉDÉSÉÉRT

„A módosított ötéves terv a béke építésének és megszilárdításának a terve, megvalósításával népünk jobbmódúvá és boldogabbá, hazánk virágzó, szocialista országgá válik!" (1951. évi II. törvény.)

A sztálini tervek tapasztalatai alapján elkészített ötéves tervünk, amely egyben a béke terve, a gyáripar, ezen belül a nehézipar, az építőipar, a közlekedés újjáalakítását, a mezőgazdaság gyökeres szocialista átalakítását, a népgazdaság minden területén a szocializmus alapjainak lerakását, néphadseregünk megerősítését és mindezeken keresztül országunk dolgozói életszínvonalának felemelését tűzte ki célul.

Pártunk II. kongresszusa kijelölte ötéves tervünk végrehajtásának irányvonalait, melyet országgyűlésünk törvénybe iktatott. A dolgozók elhatározása és lelkesedése megpecsételte a határozatokat és a közelmúlt napokban megszületett az ötéves terv módosításáról szóló 1951. évi II. törvény, amely a Párt elhatározását és a dolgozók lelkes csatlakozását mindenkire kötelező erejűvé tette. A felemelt ötéves terv szocialista építésünk minden területén, így tehát a közlekedésben és ezen belül a posta területén is kijelölte a számunkra követendő utat.

Meg kell ismernünk összefüggéseiben és nagy egészében a posta új, felemelt terveit és minden egyes dolgozónak meg kell ismernie a maga munkaterületén elvégzendő részletfeladatokat is, amelyeknek mindegyike mint egy-egy fogaskerék kapcsolódik a posta tervgazdálkodásának szerkezetébe.

Ötéves tervünk hatalmas, kapitalista országokban el sem képzelhető beruházásai, a fokozódó iparosítás, új ipari városok születése, a mezőgazdaság szocialista átszervezése, az emelkedő életszínvonal szükségessé tette a posta teljesítményi terveinek megemelését. Postai üzletviteli teljesítményeink a

terv első évében 17.6 százalékkal haladták meg az 1949. év eredményeit.

Felemelt tervünk előirányzata még ezt a jelentős eredményt is messze túlhaladja, amennyiben a posta teljesítményi értéke az 1950. évi alaphoz viszonyítva *1951. évben 120 százalékos, 1952-ben 141 százalékos, 1953-ban 160 százalékos és 1954-ben 174 százalékos emelkedést mutat.*

A postaforgalom néhány jellemző teljesítményének az eredeti ötéves tervben s a felemelt ötéves tervben foglalt felfutását 1949. évhez viszonyítottan beszédesen szemlélteti az alábbi néhány számadat:

Szolgáltatás	Eredeti ötéves tervben előirányzott forgalom 1954. évre	Bővített ötéves tervben előir. forgalom 1954. évre
Csomag	132%	150%
Utalvány	112"	152"
Csekk és takarék befizetése	116"	130"
Távirat	61"	115"
Helyi távbeszélgetés	124"	191"
Távolsági távbeszélgetés	120"	182"
Rádióelőfizetők száma	137"	152"

Ezek a számok komoly erőfeszítést jelentenek dolgozóink számára és nagy értéknövekedést népgazdaságunk akkumulációja részére.

Amíg az imperialista országokban csökken az életszínvonal, nő a munkanélküliség, a tervgazdálkodást folytató országokban — és így nálunk is — komoly munkaerőhiány jelentkezik. A megnövekedett feladatokat a postán is nagyobb személyzettel kell ellátni, de egyben módosított ötéves tervünk feladattá teszi számunkra azt is, hogy munkánk termelékenységét is az ötéves terv folyamán az

eredetileg előirányzott 50 százalékról 92 százalékra emeljük fel.

A feszített terv végrehajtása érdekében a tervtörvény előírásai alapján a postai szervek számát 1954. év végéig 12 százalékkal növeljük.

Új feladatként jelentkezik számunkra

a hírlapszolgálat átvétele, kiterjesztése és teljes postai ellátása. Ugyanakkor az elhanyagolt tanyavilág és egyéb külterületi lakott helyek jobb postai ellátása érdekében a külterületi kézbesítés is kizárólagos postai feladattá vált.

Felemelt ötéves tervünk gerincét beruházási tervünk képezi, és a postai terv a nagy népgazdasági célkitűzések mellett ugyancsak jelentős növekedést mutat. **Az eredeti ötéves tervben előirányzott összeg kétszeresét fogjuk beruházni a tervidőszak folyamán.** Hogy ez nem prognózis, hanem reális valóság, annak bizonyítéka az is, hogy már 1951. évi beruházási tervünk végösszege is 66 százalékkal múlta felül az eredeti előirányzatot.

A felemelt ötéves terv lehetőséget ad új postaépületek létesítésére, a kezelés gépesítésére, így elsősorban a Keleti postahivatal kezelésgépesítésének fejlesztésére, komoly beruházásokat fordítunk szállítóeszközök beszerzésére, hogy ezáltal postai forgalmunk gyorsítható, minőségileg javítható legyen és A—B mozgalmunk célkitűzéseit is szolgálni tudjuk.

A vezetékes távközlés területén

távkábelhálózatunk fejlesztésének beruházásai közel *70 százalékkal növekednek az eredetihez képest* és országunk Európa egyik legjobban kábelesített országává válik. Lelkesítő feladatot jelent számunkra a Dunai Vasmű kábelhálózatának kiépítése és korszerű távbeszélő berendezésekkel való ellátása.

Távbeszélő központjaink

és így elsősorban a budapesti központok *kapacitását az ötéves terv alatt 57 százalékkal kell megemelnünk,* ami csak budapesti vonatkozásban 15.000 állomással nagyobb befogadóképességű központbővítést jelent. A távbeszélő központok bővítésével párhuzamosan építjük tovább nagybudapesti kábelhálózatunkat, ami több mint 100.000 érpár-kilométer megépítését jelenti a felemelt ötéves tervben.

Vidéki vonatkozásban súlyponti feladatot képez a vidék távbeszélőforgalmának megjavítása és korszerűsítése. Az eredetileg automatizálni tervezett nyolc vidéki város mellett további 10—12 ipari gócponttá fejlődő vidéki városunk központjait fogjuk gépesíteni és hasonlóképen fejlesztjük tovább vidéki városaink helyi hálózatait is. Megindítjuk a kezelői távválasztás kiépítését Budapesten és a vidéki gócpontokban.

Az új, ipari városok alakulása, az épülő 341 új ipari üzem szükségessé tette, hogy felemeljük távbeszélő alközponti beruházásainkat is. Az alközpontok kapacitásának növekedése 1949. évhez viszonyítva a tervidőszak végére több mint 200 százalékra emelkedik és ugyanilyen mértékben növekedik a bekapcsolt mellékállomások száma is.

A felemelt tervben eleget teszünk kormányzatunk ama célkitűzéseinek, hogy

„Távbeszélőt minden faluba!"

Az ötéves terv további folyamán évente több mint 200 falutelefont, gépállomást, állami gazdaságot kapcsolunk be az ország ideghálózatába. A beszerzendő távbeszélőkészülékek és így a bekapcsolandó távbeszélő állomások száma is *az eredeti célkitűzéseket több mint 200 százalékkal haladja meg.*

Rádióműsorszóró adóink vételének fokozott megjavítása érdekében felemelt ötéves tervünk gondoskodik arról, hogy *adóállomásaink teljesítőképessége a tervidőszak végére 387 KW-tal növekedjék.* E célkitűzésnek megfelelően új közvetítő állomások egész sorát építjük meg az ország különböző területein és új nagyadó építésével tesszük még tökéletesebbé a rádió vételét.

A tervidőszak végén megkezdjük a televíziós adásokat Budapesten és mint új szolgáltatást, a vezetékes rádió hálózatát is a felemelt terv által adott lehetőségek alapján úgy fejlesztjük, hogy a *vezetékes rádióelőfizetők száma a tervidőszak végén el fogja érni az ötszázezret.*

E célkitűzések komoly erőfeszítést kívánnak meg minden egyes postás dolgozótól. Munkaversenymozgalmunkat tovább kell fejleszteni. Ezek a számadatok egyben lelkesítenek, mert Pártunk vezetésével, a hatalmas Szovjetunió baráti támogatásával, Rákosi elvtárs útmutatásával építjük a szocialista postát, ezen keresztül építjük szocialista országunkat, hogy ténylegesen a béke megvédéséért vívott harcnak, minél erősebb bástyájává váljék.

Az ötéves terv megvalósítása erősíti népünk egységét és országunkat a vas és acél országává, a gépek országává, fejlett ipari országgá alakítja és elősegíti a szocializmus végleges győzelmét.

Kiss Ernő

A májusi szakszervezeti taggyűlések tapasztalatai

„A Szakszervezetek Országos Tanácsa Elnökségének 1950 április 14-i határozata leszögezi, hogy a szakszervezeti demokrácia, a bírálat és önbírálat kifejlesztésének fontos eszköze a taggyűlés. A taggyűlések rendszeresítése, azok jó előkészítése és levezetése, a beszámolók megvitatása, a vezetőszervek munkájának rendszeres bírálata, a politikai tömegnevelés lényeges eszköze kifejleszti, elmélyíti a kapcsolatot a dolgozó tömegek és vezetők között."

A SZOT elnökségének határozata értelmében május 6—12. között műhelyenként, osztályonként szakszervezeti taggyűléseket tartottunk. A taggyűlések súlyponti feladata az volt, hogy megvitassák a dolgozókkal a társadalombiztosítási és kultúrnevelési téren eddig elért eredményeket, hiányosságokat és a további feladatokat.

A legutolsó januárban megtartott szakszervezeti taggyűlésekhez viszonyítva úgy az előkészítés munkájában, mint a taggyűlések színvonalában határozott javulás mutatkozott. *A javulás oka a vezetőségi, a bizalmi és bizalmicsoport értekezletek megtartása terén mutatkozó fejlődés.* Pl.: *Az Erzsébet kzp-ban* a pártszervezettel való megbeszélés után a vezetőségi értekezleten kijelölték a taggyűlések helyét, idejét, előadóját és elnökét.

A vezetőség tagjai közt az állandó beosztásnak megfelelően felosztották a bizalmiakat, üzemrészeket, ellenőrzés szempontjából.

Határozatot hoztak felelősök megjelölésével a dekoráció és a kultúrműsor megszervezésére. Az

összbizalmi

értekezleten foglalkoztak a taggyűlések napirendi pontjaival, a bizalmicsoport értekezletek megtartásával, a dolgozók mozgósításának fontosságával. Az összbizalmi értekezleten a 7-es hivatal bizalmijának kivételével minden bizalmi jelen volt.

Ezért az egyik vezetőségi tag külön foglalkozott a 7-es hivatalban a taggyűlés előkészítésével, a dolgozók mozgósításával.

A bizalmicsoport-

értekezleteket egy-egy vezetőségi tag jelenlétében minden bizalmi megtartotta, majd a taggyűlés napján a bizalmiak külön-külön egyénileg is foglalkoztak még csoportjuk tagjaival. A jó előkészítő munkának meg is volt az eredménye. A taggyűlést két részben tartották meg, ahol

a dolgozók 90 százaléka megjelent.

Az építési osztályon 13, az üzemosztályon 12 hozzászólás volt. A hozzászólások, mint mindenhol általában, a társadalombiztosítási és munkavédelmi kérdésekkel foglalkoztak és háttérbe szorult úgy a beszámolókban, mint a hozzászólásokban a kultúrnevelési munka és azon belül főleg a nevelési munka kérdése. Ez azt mutatja, hogy a dolgozókat *főleg a társadalombiztosítási kérdések érdekelték, amiket még nem ismernek kellően.* Hiányossága volt az Erzsébet kzp. taggyűlésének, hogy nem használták fel a propaganda minden eszközét a dolgozók mozgósítására és kultúrműsor is csak az egyik taggyűlésen volt, ott is csak egy szavalat.

A taggyűléseken a beszámolóknak csak egy része érte el a kívánt színvonalat. A beszámolókra az volt a jellemző, hogy túlságosan

általánosságokat tartalmaztak.

Konkrét helyi példákat — jót és rosszat — ugyan a legtöbb helyen alkalmaztak, de ugyanakkor nem mutattak rá a hibák kiküszöbölésének módjára. Például: A Bp. 62-es kézbesítő osztályon az OB-titkár beszélt arról, hogy az osztályon 19 beteglátogató működik, de hogy azok hogyan végzik munkájukat, azt már nem ismertette.

Helyes lett volna, a jó és rossz munkát végző aktívákat névszerint közölni.

Még mindég hiányossága a taggyűléseknek, hogy aránylag kevés helyen ismertették, hogyan hajtották végre az elmúlt taggyűlésen hozott határozatokat és kevés helyen hoztak az SZB munkájának megjavítására megfelelő határozatokat.

A taggyűléseken megmutatkozott, hogy

a dolgozók nagy érdeklődést mutatnak a szakszervezeti munka és a szakszervezeti kérdések iránt.

Több helyen igen értékes javaslatokat vetettek fel a szakszervezeti munka megjavítására, *de a tagság bírálata a fejlődés ellenére sem mondható még kielégítőnek.* A feladat most az, hogy a taggyűlések kiértékelése után a megmutatkozott hiányosságok kiküszöbölésére a helyi párszervezet segítségével a szakszervezeti bizottságaink megjavítsák munkájukat.

A politikai bizottság 1950 július 24-i határozata többek közt feladatul tűzte elénk

„a szakszervezeti demokrácia, a dolgozókkal való kapcsolat... a dolgozók szociális védelmének... az eszmei-politikai és kultúrális nevelőmunkának a megjavítását."

A politikai bizottság határozatának végrehajtásához nyújt nagy segítséget, ha a taggyűlések tapasztalatait, az ott elhangzott javaslatokat, bírálatokat további munkájukban szakszervezeti bizottságaink felhasználják. Munkájuk megjavításával, a dolgozók további nevelésével, szakszervezeti bizottságaink is jelentős mértékben hozzájárulnak hazánk szocialista fejlődésének meggyorsításához, a felemelt ötéves terv minél előbb való megvalósításához és ezzel végső soron a béketábor erejének növeléséhez.

(Schmidt Pál)

ÉRTÜNK IS FOLYIK A HARC KOREÁBAN!

A koreai nép harca, minden becsületes, hazáját, gyermekét szerető ember harca, éljen akár Koreában, vagy a föld bármelyik részén is.

A nők, az anyák, fokozottabban érzik ezt. Ezért fordult a Nemzetközi Nőszövetség berlini tanácsülése felhívással minden ország becsületes asszonyaihoz, hogy segítsék a koreai hősök gyermekeit. Ezért fordult a Magyar Nők Demokratikus Szövetsége a magyar nőkhöz és anyákhoz. Mi sem nézhetjük tétlenül a koreai gyermekek szenvedését. A koreai nép azok ellen harcol, akik a mi országunkat is tönkre akarják tenni, meg akarják semmisíteni eddigi munkánk eredményeit és boldog jövőnket.

Mi, postás MNDSZ-asszonyok is megértettük és magunkévá tettük ezt a szép feladatot, amivel megbíztak bennünket, hogy segítsük letörölni a koreai gyermekek könnyeit, segítsük enyhíteni szenvedéseiket.

Gyüjtési mozgalmunk eddig 150.000 forintot eredményezett. Szép eredményt értek el a gyüjtésben a József-központ, a Kábel-üzem, az Erzsébet-központ és a Központi Hírlap Iroda dolgozói.

A versenylendület kezdetben nem volt meg a Járóműtelepen és Lágymányos-központban, de ezek az üzemek is igyekeztek a jól gyüjtő üzemek mellé felsorakozni.

A posta központi Anyaghivatalában nagyon szépen indították meg a gyüjtést, a jegyeztető ívet szépen megrajzolták és a jegyzett összeg mellé a dolgozók egyéni megnyilvánulásaikat is ráírták, hogy miért segítik a koreai gyermekeket.

Ez a gyüjtési mozgalom újabb seregszemléje a békét akarók hatalmas táborának, és egyben figyelmeztetés az imperialistáknak, hogy a világ dolgozói egy emberként állnak a hős koreai nép mögött.

JAKSA ISTVÁNNÉ, MNDSZ ügyvezető.

Első országos postás sztahánovista értekezlet

„Nézzük meg a sztahánovista elvtársakat. Nagyobbára fiatal, vagy középkorú munkások és munkásnők, művelt és technikailag képzett emberek, akik munkájukban a pontosság és szabatosság példaképét adják, akik értékelni tudják az időnek a munkában játszott szerepét és megtanulják, hogy az időt nemcsak percekkel hanem másodpercekkel is kell mérni!" (Sztálin elvtársnak a sztahánovisták első értekezletén, 1935 nov. 17-én mondott beszédéből.)

Június 2-án és 3-án összejöttek a posta sztahánovistái, élenjáró forgalmi és műszaki dolgozói, hogy a Párt, a szakszervezet és legfelsőbb szakvezetéssel együtt megbeszéljék a postai Sztahánov-mozgalom terén elért eredményeket, ismertessék munkamódszereiket, feltárják a felmerülő nehézségeket és hibákat, megvitassák azok kiküszöbölésének módjait és azokat a feladatokat, melyek rájuk és minden becsületes postás dolgozóra várnak, hogy a Sztahánov-mozgalom eddigi eredményeit fokozzák, hogy valóban tömegmozgalommá váljék a postán is a Sztahánov-mozgalom.

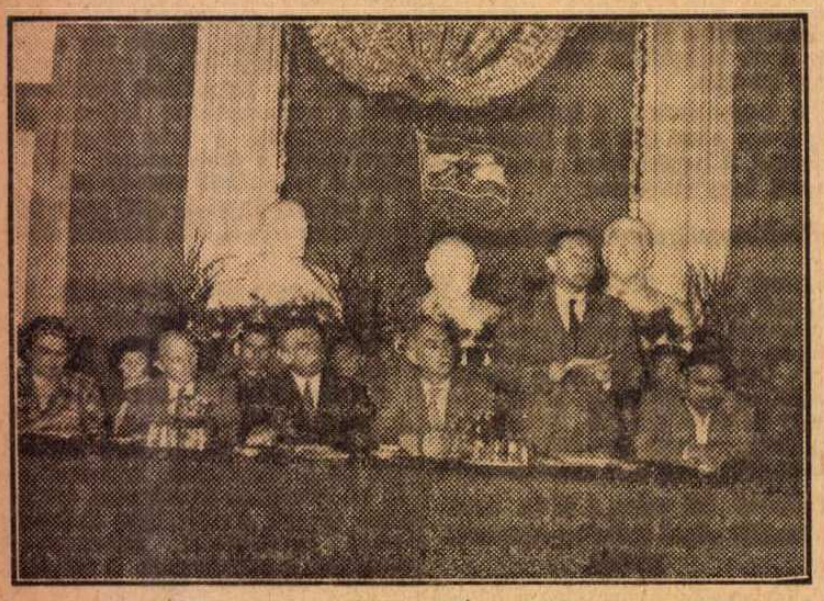

Benkő József

postafőosztályvezetőhelyettes elvtárs beszámolójában ismertette a Sztahánov-mozgalom kifejlődését a Szovjetunióban és elmondotta, hogy mi, magyar dolgozók a Szovjetunió hatalmas tapasztalatait felhasználva, indítottuk meg azt hazánkban. A magyar dolgozók, köztük a postás dolgozók is Sztálin elvtárs 70. születésnapjára indított munkaversenyek során értek el kimagasló eredményeket, értek el sztahánovista eredményeket, ezzel fejezve ki ragaszkodásukat és szeretetüket Sztálin elvtárs, a béketábor nagy vezére iránt.

A sztálini műszak során elért eredményeket azonban a postás dolgozók nem tudták továbbfejleszteni és a postai Sztahánov-mozgalom csak nehezen tudott kibontakozni, mert a sztahánovista feltételekben csak mennyiségi előírások voltak és azok nem jelölték meg súlyponti feladatokat. Minőségi szempontok egyáltalában nem, vagy csak általánosságban jutottak azokban kifejezésre, figyelmen kívül maradt, hogy az újítómozgalom elválaszthatatlan a Sztahánov-mozgalomtól és még ma is hiányzik a takarékosság terén kiváló eredményt elérő dolgozók sztahánovista feltételeinek kidolgozása. Ennek ellenére a Sztahánov-mozgalom fejlődött és *Pártunk II. kongresszusának tiszteletére indított verseny eredményeként ma*

197 forgalmi és 135 műszaki sztahánovista dolgozónk van.

Ezek a számok azonban nem mutatják meg, hogy például a mozgópostaszolgálatban, a budapesti távíróközpontban, a hírlapterjesztés, a hálózatépítés és hibaelhárítás, az irányítás és A—B-mozgalom, a műszaki karbantartás területén és különösen vidéki viszonylatban lemaradás van a postai Sztahánov-mozgalomban, mert ezeken a munkaterületeken nincs, vagy alig van sztahánovistánk.

Büszkék vagyunk a Járműtelep gumijavító műhelyének dolgozóira,

akik valamennyien sztahánovisták és példát mutatnak, hogy sztahánovista üzemek, üzemrészek előfeltételei megvannak a postán is.

Benkő elvtárs ismertette ezután azokat a feladatokat, amelyeket a szakvezetőknek, sztahánovistáknak és dolgozóknak el kell végezniök, hogy Sztahánov-mozgalmunk valóban a

postás dolgozók tömegmozgalma legyen,

hogy a posta az ötéves tervben és a szocializmus építésében ráváró feladatokat elvégezhesse és túlteljesíthesse.

A szakvezetők a munka jobb megszervezésével, a mennyiségi és minőségi feltételek biztosításával, a dolgozók kezdeményezéseinek támogatásával, a munkaverseny és sztahánovista feltételek egységes és rendszeres kiértékelésével, az eredmények gyors nyilvánosságra hozásával, a szakmai oktatás megszervezésével, a sztahánovista munkamódszerek széleskörű és szervezett terjesztésével, a munkamódszerek elemzésével és a jó munkaelemek összekapcsolása útján kidolgozott még jobb munkamódszerek kidolgozásával, a sztahánovisták és Sztahánov-jelöltek támogatásával, patronálásával járulhatnak és kell is, hogy hozzájáruljanak a postai Sztahánov-mozgalom további és még nagyobb kiszélesítéséhez.

Benkő elvtárs kihangsúlyozta, hogy a szakvezetők, a Párt irányításával, a szakszervezettel közösen szervezzék a munkaversenyeket, a termelési kérdéseket rendszeresen beszéljék meg a Párttal és a szakszervezettel, hogy a dolgozók mozgósítása együtt járjon a termelési feladatok végrehajtásával.

Ez az együttműködés azonban nem jelentheti az egyéni felelősség megszűnését.

mert minden szakvezetőnek tudnia kell, hogy a termelés irányításáért, szervezéséért, tehát a Sztahánov-mozgalomért is egyénileg felelős.

A szakvezetés a Sztahánov-mozgalom terén ráváró feladatait csak úgy tudja végrehajtani, ha a sztahánovisták és dolgozók segítik őket munkájukban. A dolgozók kísérjék rendszeresen figyelemmel a sztahánovista feltételeket, de bírálják is meg azokat, mert mind a laza, mind a szorított feltételek gátolják a mozgalom kifejlődését.

Vegyenek részt a szakmai sztahánovista értekezleteken, melyeken nemcsak átadhatnak, hanem át is vehetnek tapasztalatokat, jó munkamódszereket és forduljanak a közvetlen és felsőbb szakvezetéshez bírálataikkal és javaslataikkal, amelyekkel úgy vélik, hogy a posta termelékenységét emelhetik, önköltségét csökkenthetik és a postai szolgáltatások minőségét, gyorsaságát fokozhatják.

Benkő elvtárs megoldandó súlyponti feladatként jelölte meg:

az A—B-mozgalom fejlesztését, a műszaki hibák, távíró, távbeszélő, rádió időtartamának, a tévirányítások, a műszaki hibaesetek számának csökkentését, a mozgóátrakások időben történő befejezését, az új távbeszélő-állomásoknak a kérelemtől a felszerelésig terjedő idejének és a távbeszélő-állomások üzemkiesési idejének csökkentését. Kiválóvá kell tenni Pártunk kitüntető bizalmából ránk bízott hírlapterjesztési szolgálat ellátását is!

A távíró és távbeszélő szolgálat terén:

csökkenteni kell a felvételtől a kézbesítésig (beszélgetésig), ezen belül a belkezelési, a továbbítási és kézbesítési időt. Meg kell szüntetni a táviratcsonkításokat, ferdítéseket és csökkenteni kell a távbeszélőtorzításokat, ahol morseösszeköttetés van, ne közvetítsük távbeszélőn a táviratokat. A távbeszélőszolgálatban pontosan mérjük a díjköteles időt és minden szolgáltatásnál tartsuk szem előtt a gazdaságosság szempontjait.

Indítsunk mozgalmat:

minden táviratkézbesítőjárat, minden távbeszélő- és rádióközpont fenntartásának, minden gyüjtőjárat, minden távbeszélő-állomás felszerelésének, minden távbeszélő-viszonylat áramköreinek gazdaságos kihasználásáért és tegyük élővé, eredményessé 30 éves mozgalmunkat vidéki viszonylatban is.

Az előttünk álló nagy feladatokat a Párt útmutatásával és támogatásával sztahánovistáink és dolgozóink meg tudják és meg is fogják valósítani — fejezte be beszédét Benkő elvtárs.

Ezután Básta elvtárs főtitkár beszélt

szakszervezetünk eddigi munkájáról és a feladatokról, amelyek a szakszervezet központjára és a szakszervezeti bizottságokra várnak a Sztahánov-mozgalom kifejlesztése terén. Munkaversenymozgalmunk fejlődését és dolgozóink fokozódó öntudatát bizonyítják azok a vállalások, melyeket a koreai héten, a Nagy Októberi Forradalom évfordulójának megünneplésére, Pártunk II. kongresszusának tiszteletére, április 4-re és május 1-re tettek és teljesítenek dolgozóink. Sztahánovistáink, élenjáró dolgozóink nagyrészben átadják tapasztalataikat egymásnak és dolgozótársaiknak. Az anyagtakarékosság területén is vannak eredményeink, amelyek hozzájárultak népgazdasági tervünk túlteljesítéséhez.

Hiányosság még Sztahánov-mozgalmunkban, hogy dolgozóink és sztahánovistáink nem törekszenek eléggé a postai munkának olcsóbbátételére, pedig számtalan olyan postai munkaterület van, melyeken nagymértékű megtakarításokat érhetnénk el.

A sztahánovistáknak harcolniok kell azokkal a vezetőkkel szemben akik nem értenek egyet az újjal,

akik nem értenek egyet a Sztahánov-mozgalommal és különféle „objektív" okokkal gátolják annak kifejlődését. Harcolni kell az olyan dolgozók és szakszervezeti vezetők ellen is, akik félnek az újtól és görcsösen ragaszkodnak a régihez.

A Sztahánov-mozgalom harc kérdése is.

Köztünk is vannak, akik büszkék eredményeikre, de titokként őrzik munkamódszereiket, nehogy valaki elleshesse tőlük. Ezért mi magunk is felelősek vagyunk, mert elhanyagoltuk a sztahánovistákkal és kiváló dolgozókkal való foglalkozást, nevelésüket.

Központunk termelési osztálya sem foglalkozott eléggé a Sztahánov-mozgalommal és amit tettünk, az is főként csak Budapestre korlátozódott.

Nem szorgalmaztuk a Főosztálynál a sztahánovista feltételeknek a posta minden területére való kidolgozását, nem harcoltunk elég erélyesen a Sztahánov-mozgalom terén még meglévő bürokratizmus ellen. Nem figyeltünk fel arra, hogy a munkamódszerátadás a postán csak ötletszerű és magunk is csak így szerveztük azt. Komoly hiányosság még most is, hogy

újító- és Sztahánov-mozgalmunk nem egységes,

annyira nem, hogy a Főosztályon más-más ügyosztályok foglalkoznak velük, egymástól függetlenül. Innen ered az is, hogy sztahánovistáink egy része nem újításokkal érte el eredményeit, hanem fizikai erőkifejtéssel. Komoly hiányossága munkánknak, hogy műszaki továbbképző köreink alig, sok helyen pedig nem működnek. Sztahánov-iskoláink túlnyomórészt elméleti oktatást nyujtottak és keveset foglalkoztak azon a gyakorlati munkával, a munkamódszerek megismerésével, azok elemzésével és értékelésével. A Főosztálynak és a szakszervezetnek közös hiányossága — mondotta Básta elvtárs —, hogy a már rendelkezésre álló szovjet postai tapasztalatokat nem tudatosítottuk kellően dolgozóink közt.

Ezekből, valamint a Benkő elvtárs által felsorolt hiányosságokból láthatjuk, hogy feladatainkat csak részben végeztük el. *Pártunk II. kongresszusának határozataiban kijelölt nagy feladatokat csak úgy tudjuk végrehajtani, ha a megállapított és feltárt hiányosságokat kiküszöböljük és Sztahánov-mozgalmunkat kiszélesítjük. Ennek érdekében a jövőben rendszeresen szakosított sztahánovista értekezleteket fogunk tartani.*

Pártunk által elénk tűzött feladatokat Pártunk segítségével és sztahánovistáink és dolgozóink aktív közreműködésével meg fogjuk tudni valósítani felemelt ötéves tervünk minél sikeresebb teljesítéséért, túlteljesítéséért, békénk megvédéséért és a szocializmusnak hazánkban való mielőbbi felépítéséért — fejezte be beszámolóját Básta elvtárs. (A hozzászólásokat és a kongresszus határozatát a következő számban hozzuk.)

Szekér Ferenc

A pihenés után újult erővel fogjuk kivenni részünket a munkából

írja a zirci üdülőből Kisfürjesi László, a keszthelyi postahivatal dolgozója

„Vonatunk vidám pöfékeléssel érkezett meg a zirci állomásra. Kellő tájékozódás után elindultunk az ismeretlen postás-üdülő felé. A séta alatt kellemes meglepetésben volt részünk, amerre a szem ellátott, hatalmas virágtenger hullámzott, mintha mind kedves ismerősöket üdvözölne. Távolabb hatalmas ívben a Bakony-hegység barnászöld láncolata húzódik, mely felől vidám madárcsicsergés zenéjét hozza a szél. Megbűvölve állunk pillanatokig és élvezzük a természet szépségét. Majd szinte megittasodva indulunk tovább az üdülő, a kétheti pihenés felé.

Az üdülőben sürgés-forgás. Cs. Szabó Ilona szaktársnő, az üdülő gondnoka a bejáratnál fogad és kedvességével pillanatok alatt megnyeri az érkezők szívét. A már ottlévő szaktársak, szaktársnők vidáman integetnek felénk az ablakokból, s egy pillanat alatt úgy érezzük magunkat, mintha otthon volnánk.

Az üdülő ebédlőjében Lenin, Sztálin, Rákosi elvtárs mosolygó arcképei fogadnak, egy pillanatra megállunk. Arra gondoltunk, nekik köszönhetjük azt, hogy mi dolgozók most itt pihenhetünk, nekik köszönhetjük azt, hogy Magyarország az urak országából a dolgozók hazája lett.

Rendelkezésünkre áll itt minden, ami szükséges ahhoz, hogy felüdülhessünk. Napi négyszeri bőséges étkezés, hatalmas könyvtár, sportolási lehetőség és kényelmes, tiszta kétágyas szobák. Meggyőződhettünk saját szemünkkel arról, hogy Pártunk és szakszervezetünk a kemény munkában elfáradt dolgozók részére megadják a lehetőséget az üdülésre. Mindezekért köszönetünket fejezzük ki, és az összes itt üdülők, szaktársak és szaktársnők nevében igérjük, hogy visszatérve munkahelyeinkre, a termelésben még jobban ki fogjuk venni részünket, hogy a békefront reánk eső szakaszát még jobban megerősítsük, édes hazánkat megvédjük minden betolakodó, háborús bitang ellen."

Kisfürjesi László, Keszthely.

Minél több vasat és acélt gyárainknak

Mi, a DISZ Posta Központi Hírlap Iroda alapszervében folyó politikai kör hallgatói, átlátva felemelt ötéves tervünk sikeres befejezésének és a Dunai Vasmű felépítésének mint bel-, mint külpolitikai jelentőségét, brigádot alakítottunk és így kívánunk aktív munkával résztvenni a hatalmas békeművű felépítésében.

Megértettük a Párt és Rákosi elvtárs hívó szavát és egynapi önkéntes rohammunkával is kifejezésre akarjuk juttatni hálánkat azért a rengeteg szépért és jóért, amit az elmúlt évek folyamán kaptunk a nép államától. Harcolni akarunk azért, hogy minél több vasat és acélt adjunk gyárainknak, hogy azok minél több mezőgazdasági gépet tudjanak gyártani, hogy hazánk minden faluja, községe boldog és gazdag életet éljen.

Ezzel a felajánlásunkkal is megmutatjuk a béke ellenségeinek, hogy a magyar ifjúság keresztülhúzza háborús számításukat és egyemberként áll Pártunk és a béke ügye mellett. Munkánkkal bebizonyítjuk, hogy méltók vagyunk a hős lenini Komszomolhoz és hozzá hasonlóan a Párt tartaléka és legfőbb segítője akarunk lenni.

Szeretnénk, ha ezt a felajánlásunkat követnék, példa lenne a többi DISZ-alapszerveknek és ezért versenyre hívjuk a nagybudapesti Postás DISZ Bizottság összes alapszerveit, hogy ne csak mi, hanem az összes postás ifik hozzájáruljanak a Dunai Vasmű felépítéséhez.

Rohammunkával előre a szocializmus építéséért!

Posta Központi Hírlapiroda DISZ-alapszerve

Úgy dolgozom, hogy méltó tagja legyek győzelmes munkásosztályunknak

(A Világosságból átvéve.)

Kedves Elvtársak!

Szeretnék beszámolni életem legboldogabb napjáról, arról a napról, amikor átadták nekem az „ország legjobb távirómunkása" megtiszteltető oklevelet. Éreztem, hogy ez az oklevél kitüntetés szeretett Pártunktól, amelynek új életemet is köszönhetem.

Életemnek, — mint minden dolgozó életének — két szakasza van: az egyik születésemtől hazánk felszabadításáig tartott, a másik azóta folyik. Az első időszakban benne van a Horthy-rendszer minden nyomorúsága, szegénysége. Édesapám parasztember volt. Öten voltunk testvérek. Szülőfalumban, Tiszacsegén lépten-nyomon csak nyomorúsággal és a falut körülzáró káptalani nagybirtok fojtogatásával találkoztam. Földünk nem lehetett, mert ezt a káptalan birtokolta és uralkodott a falun. Tizennégyéves koromban cseléd lettem a falu egyik kulákjánál s ettől kezdve hajnaltól késő estig húztam az igát a kulák földjén. Később napszámos lettem és tovább éheztem.

Mindez eszembe jutott azon a napon, amikor kézhez vettem a kitüntető oklevelet. Eszembe jutott, hogyan változott meg sorsunk a felszabadulás óta. Jólétünk, megbecsülésünk és ezzel munkakedvünk napról napra nőtt. Édesapám Tiszacsegén öt hold földet kapott és ezzel beteljesült régi álma. En távirdamunkás lettem, Budapestre kerültem. Postai munkámmal akartam meghálálni Pártunk gondoskodó szeretetét. Láttam, hogyan épül az ország, láttam, hogy magunknak építünk mindent, ez egyre nagyobb és nagyobb eredmények elérésére ösztönzött. Pártunk II. kongresszusa előtt brigádommal együtt megfogadtuk, hogy sztahánovista-brigád leszünk. Be is váltottuk szavunkat, amit elsősorban azzal értünk el, hogy munkánkat jól megszerveztük. Minden nap kiértékeltük az aznapi munkánkat és megbeszéltük, felosztottuk a következőnapi feladatokat. Így aztán másnap úgy ment a munka, mint egy gördülő kerék. Április 4-én, hazánk felszabadulásának nagy ünnepén, négy társammal együtt, megkaptam a sztahánovista oklevelet és 400 forint jutalmat. Természetesen a kitüntetés még jobb munkára ösztönzött és ennek eredményeként legutóbb megkaptam „az ország legjobb távirómunkása" oklevelet és 500 forint jutalmat.

Ezt a kitüntetést is még jobb munkával akarom meghálálni Pártunknak és úgy dolgozom továbbra is, hogy méltó tagja legyek győzelmes munkásosztályunknak.

PAPP ISTVÁN, a posta legjobb távirómunkása.

FELHÍVÁS

A Szakszervezetek Országos Tanácsának Elnöksége foglalkozott a szakszervezeti mozgalom archivumának létesítésével. Ez a gyüjtemény rendezi a szakszervezeti mozgalom kiadványait, irásos és fényképes emlékeit. Ezek a kiadványok és emlékek viszatükrözik a szakszervezetek harcát, eredményeit, fejlődését és ennélfogva szerves kiegészítői a szakszervezeti mozgalom történetének.

Felkérjük ezért az elvtársakat és szaktársakat, segítsenek bennünket, hogy ezeket a régi emlékeket felkutathassuk. Akiknek tulajdonában régi, felszabadulás előtti szakszervezeti kiadványok, brosúrák, újságok, plakátok, fényképek vannak, küldjék be szakszervezeti központunkba (Budapest, VI., Benczur-utca 27, ügykezelési osztályra), hogy ezeket az emlékeket közkinccsé tehessük. Külön felhivjuk a szaktársakat, elvtársakat, a 45-től 48-ig terjedő időben megjelent „Postás Közlöny", „Szabad Postás" és „Szociáldemokrata Postás" esetleg meglévő példányainak megküldésére, mivel ezekből több sorozatra volna szükségünk.

Különösen kérjük a régi funkcionáriusok, 19-es elvtársak segítségét. Irják meg röviden érdekes emlékeket, tapasztalataikat, amivel gazdagabbá tehetjük a postás munkásmozgalom történetét.

POSTÁSOK SZAKSZERVEZETE.

Csapatzászlót adományoztak a Posta Központi Járműtelep ÜV dolgozói honvédségünk egyik híradós alakulatának

Mit jelent ez az alig öt évvel ezelőtt elképzelhetetlen esemény? Azt jelenti, hogy a hadsereg nem a tőkések és földbirtokosok, az elnyomó és kizsákmányoló kisebbség uralmi és hatalmi szerve, hanem *néphadsereg.* Néphadsereg nemcsak a szónak abban az értelmében, hogy sorait a nép fiai alkotják, hanem szellemét, célját és vezetését tekintve is néphadsereg. Dolgozó népünk magáénak vallja, szereti és büszke rá.

Ezt fejezte ki a Járműtelep postás dolgozóinak bensőséges zászlóadományozási ünnepsége is. Nem hasonlított ez a régi idők zászlóavatásainak megszokott, merev, feszélyezett, szertartásszerű, hazug „ünnepélyességére". Itt nem lehetett érezni „civil" és katona közé emelt mesterséges válaszfalakat.

A dolgozó és katona ma már nem állnak egymással szemben, hanem egymásért dolgoznak

Hét órakor már megtelt a Járműtelep szépen feldíszített kultúrterme az üzem dolgozóival és a meghívottakkal.

A meghívottak közt látjuk Katona Antal miniszterhelyettes, Básta Rezső főtitkár elvtársat, Tóth elvtársat, a Postás pártbizottság kiküldöttét, a honvédalakulat küldöttségét és a XIV. kerületi tanács tagjait.

A Járműtelep kitűnő fúvószenekara eljátssza a köztársasági indulót. A díszszakasz és a közönség vigyázzállásba áll. Ezután Dobos Imre szakszervezeti titkár üdvözli a megjelenteket. Utána *Katona elvtárs* mondott ünnepi beszédet.

Katona elvtárs beszédében utalt a honvédségünkre váró nagy feladatokra. Katonáink biztosítják dolgozó népünk hatalmas, szocialista Magyarországot építő munkája számára a békét. Ez a zászló is, amelyet a Járműtelep dolgozói most átnyujtanak, kifejezi, hogy

néphadseregünk mögött áll egész dolgozó népünk.

Ez a zászló nem takar aljas, embertelen célokat, hitvány és önző érdekeket, mint az imperialisták ENSZ-lobogója.

A mi zászlónk olyan, mint azok a szovjet zászlók, amelyeket az intervenció elleni harcok és a Nagy Honvédő Háború idején a nép adott fiai, a vörös katonák kezébe.

Azok mögött a zászlók mögött is egy egész nép állt. Azért is lehettek fényes diadalok forrása. Azért vitték győzelemről győzelemre az alatta harcolókat.

A legyőzhetetlen Vörös Hadsereg a példaképe a mi honvédségünknek

A mi katonáink is a jövő, az élet, a béke felett őrködnek, készen arra, hagyha kell, a nagy Vörös Hadsereg katonáival együtt haladva, fegyverrel a kezükben harcoljanak ezekért a nagy célokért.

Katona elvtárs ünnepi beszéde után a Járműtelep sztahánovistája, *Pálvölgyi* szaktárs, az üzem dolgozói nevében átnyujtotta az aranyhimzéses vörös selyemzászlót *Tóth* százados bajtársnak, aki megköszönte a Járműtelep dolgozóinak a csapatzászlót és az alakulat katonáinak nevében ígéretet tett, hogy a hős szovjet katonák példájára és a 48-as honvédek szellemében, mindig magasra tartják ezt a zászlót és soha el nem hagyják.

„Mindent a zászlóért, a zászlót semmiért!"

Mondta befejezésül Tóth százados bajtárs.

Az ünnepséget az üzem kultúrcsoportjának és az Operaház tagjainak közösen megrendezett, jól sikerült műsora, majd reggelig tartó tánc zárta be.

Szakács András

Prémiumrendszer bevezetése a postán

A posta különböző területén dolgozó munkavállalók premiális bérezésének 1951. június 1-től való bevezetésével újabb jelentős lépést tettünk a szocialista bérezés megvalósítása felé. Ennek a bérezésnek a bevezetésével megszüntetjük az eddig meglévő mutatószámos bérezést, mely sok esetben nem tükrözte vissza a dolgozók valódi teljesítményét, így fordulhatott elő az, hogy a dolgozó sok esetben nem a végzett munka arányában kapta meg a bérét. A mutatószámos bérezés e hiányosságai módot adtak az ellenség romboló munkájára, a bércsalásra, a dolgozó nép államának megkárosítására is.

A premiális bérrendszer bevezetése dolgozó népünk újabb vívmánya a szocializmus építésében.

A minisztertanácsnak a premiális bérrendszer bevezetésére vonatkozó rendeletét legtöbb üzemünkben a szakszervezeti bizottságok a szakvezetéssel közösen helyesen oldották meg. A dolgozókkal aktíva-, majd bizalmicsoportértekezleteken beszélték meg a szükséges tudni- és tennivalókat. A fizikai dolgozók 8-as időbérkategóriába való átsorolását is elvégezték, ahol szükséges volt, a Postafőosztály munkaügyi osztályának segítségével.

Jó munkát végzett és a besorolással időben elkészült a Lófogatú Szállítási Vállalat, a Járműtelep ÜV, a Kábelüzem és több üzemünk.

Ahol nem végeztek jó munkát

Voltak azonban olyan üzemek is, ahol a szakvezetés, de a szakszervezeti bizottságok sem tettek meg mindent e feladatok kellő időbeli és sikeres megoldására, nem tartották kellő fontosságúnak, hogy elvégezzék ezt a feladatot. *Pl. az Alkűz., a Főküz., vagy Pécs 1. hivatal bizalmiai,* akik nem végezték el a rájuk bízott munkát.

Nem mutattak rá a bizalmiak arra, hogy nem béremelésről, vagy bércsökkenésről van szó, így üthette fel a fejét azután az ellenség hangja, melyet csak később tudtak politikai felvilágosító munkával kiküszöbölni. Ebben nagy segítséget nyujtott a pártszervezet is.

A postás dolgozók nagy része örömmel és megelégedéssel vette tudomásul a prémiumrendszer bevezetését.

Dolgozóink nagy részénél, akiket az előző bérezési rendszerben helyesen soroltak be, 15—30 filléres órabéremelkedést jelent az új bérrendszernek megfelelő kategóriába való átsorolása.

Szalai Géza elvtárs, a kovácsbrigád tagja, az aktívaértekezleten a következőket mondotta: *„A prémiumrendszer bevezetése kétszeres előny a dolgozóknak, mert több és jobb munkáért nemcsak több keresethez jutnak, hanem több és jobb termelésre való ösztönzéssel fontos harci eszközt nyujt számukra a szocializmus építéséhez, a béke megvédéséhez. A prémiumrendszer a termelésben érdekeltté teszi a dolgozókat, hogy termelési eredményeiket az eddiginél nagyobb figyelemmel kisérhessék, ami értékes segítség számukra a munka termelékenységének, minőségének megjavitása és az önköltségcsökkentés megvalósításáért folytatott harcukban. A prémiumrendszernek nemcsak üzemi helyi szempontból, hanem országos viszonylatban is nagy jelentősége van. Az ezen keresztül elért eredmények is a béke megvédésének ügyét, ötéves tervünk sikeres megvalósítását segítik elő."*

Ezt a célt látják a posta fizikai dolgozói

a szocialista bérezés terén megtett újabb jelentős lépésben,

mely hozzájárul a szocialista Magyarország mielőbbi felépítéséhez.

Feladatunk tehát az, hogy a szakszervezeti bizottságok állandó támogatást és segítséget adjanak a szakvezetésnek a munka jó elvégzéséhez. Ebbe a munkába vonják be az élenjáró dolgozókat, sztahánovistákat, kérjék ki tanácsaikat és valósítsák meg a dolgozók tömeges ellenőrzését.

Kubik István

Oktatási évad befejezése elé...

Két-három hét választ el bennünket az 1950—51. oktatási évad befejezésétől. Egész évi munkánkról fejlődésünkön keresztül adunk számot Pártunknak, hogy milyen mértékben teljesítettük Pártunk Szervezeti Szabályzatát, amely szerint a „párttag kötelessége, hogy szakadatlanul fejlessze politikai tudását és emelje müveltségi színvonalát, igyekezzék elsajátítani a marxizmus-leninizmus tanításait". A szervezeti szabályzat pedig törvény minden párttag számára.

Pártunk különböző politikai iskolákon, a propagandisták minőségi és mennyiségi növelésén keresztül, megadta a lehetőséget és segítséget, hogy politikai tudásunkat fokozhassuk és így kötelességünknek eleget tegyünk.

A politikai összefoglalókon be kell bizonyítanunk, hogy a Pártunk nyujtotta lehetőséggel jól gazdálkodtunk, kötelességünket teljesítve igyekeztünk a tőlünk telhető legnagyobb mértékben magunkévá tenni a marzixmus-leninizmus tanításait.

A hátralévő időkben alaposan fogjunk hozzá az anyag átismétléséhez, hogy a politikai összefoglalók befejeztével elmondhassuk, hogy nem csalódott bennünk a Párt és az egész évben végzett jó munkánkon keresztül érdemesek vagyunk arra, hogy a következő oktatási évadban magasabb oktatási formában tegyünk eleget kommunista kötelességünknek, elméleti tudásunk emelésének.

Pártunk II. kongresszusának határozatait, felemelt ötéves tervünk feladatait csak úgy tudjuk jól és maradéktalanul végrehajtani, ha politikai tudásunkat fokozva, magunkévá tesszük a marxi-lenini elméletet és azt a gyakorlatban is alkalmazzuk.

Szocialista jövőnk építése, a béke megvédése előtérbe helyezi, hogy ideológiai képzettségünket növeljük, mert csak így tudunk még fokozottabban harcolni a békéért, így látjuk még világosabban a történelmi fejlődés fővonalát, a Szovjetunió vezette béketábor erőfölényét és így tudjuk még eredményesebben visszaverni, leleplezni az imperialisták rágalmazásait és hazugságait.

Előre elvtársak fokozottabb tanulással — a politikai összefoglalók sikeréért.

Postás Pártbizottság Oktatási-osztály

A nagydobosi postahivatal versenyfelhívása

Postás dolgozóink szerte az országban felismerték annak a feladatnak hatalmas jelentőségét, amelyet Pártunk és kormányunk a sajtó terjesztésével és kézbesítésével bízott rájuk.

A szocialista sajtó, elsősorban a Szabad Nép, állandóan tájékoztatja dolgozó népünket a békeharc állásáról, mozgósítja, vezeti és irányítja őket a béke megvédéséért vívott harcban.

A Szabad Nép és a többi szocialista sajtótermék kézbesítésével és olvasótáborának növelésével tehát tevékeny részesei és kiszélesítői vagyunk a béke ügyének.

A világ dolgozói vállvetve harcolnak a közös célért: a békéért. A hős koreai nép, a kínai önkéntesek és a vietnami nép fegyverrel, a francia, olasz és a többi imperialista ország dolgozói tüntetésekkel és sztrájkokkal. Mi, magyar dolgozók a hatalmas szovjet nép vezetésével és állandó támogatásával a termelés területén, felemelt ötéves tervünk túlteljesítésével erősítjük a békét.

A békéért vivott harcban, ötéves népgazdasági tervünk túlteljesítésében és Pártunk II. kongresszusa határozatának végrehajtásában segít a Szabad Nép, Pártunk lapja, példaképül állítva elénk hazánk kommunistáinak és öntudatos dolgozóinak munkalendületét és odaadását.

A Szabad Nép e hatalmas erejét egyre több postás dolgozó ismeri fel és jó munkájával növeli olvasótáborát.

A nagydobosi postahivatal dolgozói élenjárnak,

versenyfelhívással fordulnak a postás dolgozókhoz, hogy a Szabad Nép olvasóinak táborát közös erővel növeljék. Ennek a felhívásnak alapján indítjuk meg a

Szabad Nép előfizető-gyüjtési versenyt, a felsorolt feltételek szerint:

1. A Szabad Nép előfizetői számának emelése és olvasótáborának kiszélesítése.

2. Az előfizetésgyüjtés felvilágosító és meggyőző, eleven érvelésü agitációval történjék.

3. Az előfizetésgyüjtés a többi demokratikus lap hátrányára ne történjék.

4. a) A verseny kezdete 1951 június 1., befejezése december 31.

b) Az értékelés alapjának a június 1-i állapotot kell tekinteni.

c) A versenyben részt vesznek a hirlapkézbesitők, hirlapárusok, hirlapfelelősök, budapesti és vidéki hirlapkézbesitő hivatalok és megyei hirlaphivatalok.

d) A verseny értékelése havonta történik. Az értékelést az egyes versenyben résztvevő személyekre, valamint a hivatalokra vonatkozóan a Területi Szakszervezeti Bizottság és a Megyei Hirlaphivatal végzi. Országos viszonylatban a legjobb hivatalok és a legjobb Megyei Hirlaphivatal értékelése a Postás Szakszervezet és a K. H. I. feladata.

e) A legjobb eredményt elérők a Szabadság Lapkiadó vállalat és a Postás Szakszervezet által felajánlott vándorzászlókat, valamint a Szabadság Lapkiadóvállalat által rendelkezésre bocsátott összegből a verseny tartama alatt 30 ezer forint értékü jutalmat kapnak.

Vándorzászlót kap: a Megyei Hirlaphivatalok közötti verseny első és második helyezettje; a Fiókposták I—III. osztályú vidéki postahivatalok közötti első és második helyezettje, a IV—VI. osztályú vidéki postahivatalok közötti verseny első és második helyezettje, végül a Budapesti Hirlapkézbesitő postahivatalok közötti verseny első és második helyezettje.

Könyv- és egyéb jutalmazásban részesülnek:

megyénként a legtöbb előfizetőt gyüjtő kézbesitők, árusok és a legjobb eredményt elérő hirlapfelelősök

Országos viszonylatban a legjobb eredményt elérők pénzjutalomban is részesülnek.

Kaposváron a kézbesítő szaktársak békebrigádot alakítottak. A brigád vállalta, hogy július 31-ig a Szabad Nép előfizetőinek számát 150-el emeli. Vállalták továbbá, hogy az áruspéldányok számát is emelik.

Egerben „Egri Csillagok" brigádot alakítottak. A brigádtagok vállalták, hogy egyénenként legalább kettővel több Szabad Népet adnak el.

Aszódon a pártszervezet és a többi mozgalmi szervek értékes támogatást nyujtanak a hírlapterjesztési munkában. Begárdi elvtárs párttikár komoly segítséget nyujt a hírlapfelelősnek a Szabad Nép-terjesztési munkában.

TERMELÉSI FELELŐSÖK ESTI TANFOLYAMÁN SOKAT TANULTAM.

A Postás Dolgozón keresztül fejezem ki köszönetemet szakszervezetünknek, hogy módot és lehetőséget adott arra, hogy a most folyó termelési esti tanfolyamon résztvehetek. Megemlitem, hogy nem sokkal a tanfolyam megindulása előtt vettem át a termelésfelelősi munkakört.

Ez a munkakör általában nem volt ismeretlen előttem, tudtam, hogy a szocializmus építésében milyen döntő a termelés kérdése.

A termelés állandó fokozásával tudjuk csak elérni, hogy életszínvonalunk emelkedése az eddigieket magasan túlszárnyalja és olyan jólétet tudunk biztositani dolgozó népünknek, amilyet eddig még nem is álmodott a magyar dolgozó nép, és el sem tud képzelni egy kapitalista országban élő dolgozó.

Tudtam azt is, hogy termelésünk fejlődése érdekében szükség van a szocialista munkaverseny kiszélesitésére, arra, hogy dolgozóink minél többet termeljenek, hogy a postások minél rövidebb idő alatt mind kisebb önköltséggel juttassák el a dolgozók által feladott küldeményeket, híreket a címzetteknek.

Ezen a tanfolyamon azonban megtanultam azt is, hogy munkám végzése során Sztálin elvtársnak következő szavait kell állandóan szem előtt tartanom: „Minél magasabb az állami és pártmunka bármely területén működő funkcionáriusaink politikai színvonala és marxi-lenini képzettsége, annál magasabbrendű és termelékenyebb a munka, annál hatékonyabbak a munka eredményei és megfordítva, minél alacsonyabb a funkcionáriusaink politikai színvonala és marxi-lenini képzettsége, annál valószínűbbek a bajok és kudarcok a munkában." Megtanultam még azt is, hogy mi a szakszervezet feladata a versenyszervezésben és azt is, hogy mint termelési felelősnek, mi a feladatom. Megtanultam, hogy szoros kapcsolatban kell lennem a dolgozókkal, meg kell látnom azokat a hibákat és nehézségeket, akadályokat, amelyek gátolják őket munkájuk elvégzésében. Megtanultam, hogy postai munkánkat miképpen tudjuk gazdaságosabbá tenni, illetve ugyanazon idő alatt ugyanolyan erővel hogyan tudunk jobb munkát végezni, azt, hogy mi az, ami a dolgozókra ösztönzően hat, hogy munkájukat nagyobb lendülettel, nagyobb lelkesedéssel végezzék. Megismertem a verseny nyilvánosságának nagy jelentőségét, hogy ezen keresztül a verseny kampányszerűségét is fel tudjuk számolni, mert dolgozóink naponta látják eredményeiket és tudják azt is, ha munkájuk során visszaesés, vagy lemaradás mutatkozik.

Az eddig tanultak azonban még csak egy részét képezik annak, amit még a tanfolyamon meg fogunk tanulni, mert hiszen a tanfolyamnak eddig még csak a fele anyagát vettük át. Biztos vagyok abban, hogy még igen sok hasznos tapasztalatra fogok szert tenni.

Szeretném felhivni ezuton is a szaktársakat, hogy akit az a megtisztelés ér, hogy szakszervezetünk ilyen tanfolyamra hív, fogadja azt örömmel és tanuljon szorgalmason, mert munkája elvégzésében ez a tanfolyam nagy segitséget jelent majd.

Szőnyi Klára, *term. fel.*

SZÁMOK, MELYEK BESZÉLNEK

Amikor március elején az orgoványi postahivatal megkezdte a hírlapszolgálatot, mindössze havi 925 Szabad Nép érkezett a községbe. Ez a szám hű képet ad arról, hogy ebben a községben a hírlapterjesztéssel alig foglalkoztak.

A hivatal belterületi kézbesítője, *Antal Lajosné* szaktársnő már nem fiatal asszony, 23 éve áll a posta szolgálatában. Korát meghazudtoló lendülettel végzi munkáját, tudja, hogy minden újság, melyet a dolgozó parasztokhoz eljuttat, felvilágosítja és neveli őket. Antal szaktársnő tisztában van azzal, hogy

Az újságterjesztés népnevelőmunka

és ez a tudat vezeti a terjesztésben is. *Ezt mutatja az is, hogy áprilisban 981 napilapot és 389 hetilapot adott el, nem számítva az előfizetőket. Május elsejétől huszonnegyedikéig, vagyis három hét alatt 904 napilapot és 313 hetilapot adott el.*

Antal szaktársnő azonban azt is megértette, hogy eddigi eredményeivel nem elégedhet meg. Májusban már többet rendelt, mint áprilisban, amikor az általa árusításra igényelt Szabad Népből csupán egy példány maradt eladatlan. Kis Ujságból csak 7 volt maradvány, a Szabad Földet és Ludas Matyit pedig az utolsó szálig eladta. Kevés lapot rendelt, ez károsan befolyásolta áprilisi eladási eredményeit. De megértette azt is, hogy *nemcsak Budapesten lévő rendőr fia,* hanem ő is a nép ügyét szolgálja akkor, amikor az újságot eladja és terjesztési eredményeit napról napra javítja.

Munkája legyen példamutató a hírlapszolgálatban.

SOS GYÖRGY

Nemzetközi hírek

Olaszország

Az olasz postásoknak a közalkalmazottak általános 24 órás sztrájkja keretében tervezett munkabeszüntetésére nem került sor, mivel az egységes és szervezett fellépéstől megrémült kormányzat maradéktalanul teljesítette követeléseiket.

Az olasz postások 150 francia postás dolgozót látnak vendégül az idén. Ugyanakkor a francia postai dolgozók szintén 150 olasz postást hívnak meg a Cote d' Azuron töltendő nyaralásra.

(Il Telegrafo)

Demokratikus Németország

Az elmult hónapban 17 női hivatalvezetőt neveztek ki és 14 szaktársnő kapott osztályvezetői, szakosztályvezetői megbizatást igazgatási, illetve minisztériumi beosztásban.

(Berliner Zeitung)

Ausztria

Innsbruck, Kärnten, Salzburg és Voralberg körzetében megtartott postaüzemi szakszervezeti vezetőségi választásokon a szakszervezeti egység pártja (baloldali tömb) szerezte meg a szavazatok többségét.

Az osztrák postásoknak évi szabadsághoz való törvényben biztosított joga csak papiroson létezik. Amióta ugyanis a szociáldemokrata Waldbrunner a közlekedés- és postaügyi miniszter, a postásoknak több, mint 50 százaléka nem jut hozzá a jól megérdemelt évi pihenéshez. Ez év áprilisában a salzburgi körzethez tartozó szaktársaink ultimátumszerüen általános sztrájkkal fenyegetőztek arra az esetre, ha az előző évben igényelt szabadságukat záros határidőn belül nem kapják meg.

Az osztrák postások szakszervezete április 19—21 között tartotta országos értekezletét. A szakszervezet kommunista csoportja ebből az alkalomból azt javasolta, hogy hívják meg az értekezletre a szovjet, a magyar és csehszlovák rokonszakmai szervezetek képviselőit is. A szakszervezet főtitkára, Holzfeind, aki pedig annakidején meghívást kapott és részt vett a Moszkvában tartott szovjet postás szakszervezet országos értekezletén, elutasította a javaslatot. Ugyanakkor meghívták a „sárga" szakszervezetek képviselőit.

(Nachrichten für Post- und Telegraphien-bedienstete.)

Franciaország

Kilencmilliárd frank bevételi többlettel zárult a francia posta 1950. évi mérlege. „Most már nem utasíthatja el a kormány bérkövetelési igényüket azzal az indokolással, hogy nincs rá fedezet.

Illetve, be kell vallania, hogy másra, nevezetesen a háború előkészítésére kell a pénz" — írja Frischmann szaktárs szakszervezeti főtitkár a Fédération Postale vezércikkében.

Rouenban, Saint-Étienneben és az északafrikai Algirban szaktársaink sérelmes besorolásuk orvoslása végett sztrájkba léptek. Mozgalmuk, amelyet az egész francia postásság támogatott, sikerrel járt. A szakvezetés kénytelen volt követelésüket teljesíteni. Szakszervezeti tevékenységük miatt elbocsátott, vagy felfüggesztett szaktársaik és szaktársnőik támogatására a francia postások gyűjtési mozgalmat indítottak. A gyűjtési mozgalom szép eredménnyel zárult.

(Fédération Postale)

HIHETETLEN, DE MEGTÖRTÉNT...

Mostanában sok szó esik az éberségről. Persze nem elég arról csak beszélni, nem elég, ha — amint azt Kovács István elvtárs kifejtette — a fiókokat jól bezárjuk, ennél fontosabb, hogy a kulcsok megbizható ember kezében legyenek. A „kulcs" sok esetben képletesen értendő, hiszen az sem közömbös számunkra például, hogy milyen edző vezeti sportcsoportjainkat, kultúrvezetőinknek milyen a multja, származása, vagy kik vezetik könyvtárainkat. Az ellenség bizony legtöbbször barátságos arccal furakodik közénk és még barátságosabb arccal... szurja oldalunkba mérgezett tőrét.

Hogyan csinálják ezt?

Olvassuk el figyelmesen a következő két kis mesét. (Amit nem Andersen irt, hiszen „Andersen meghalt".)

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer Sopronban — a Postaigazgatóság tulajdonában lévő — szakkönyvtár. Ebben a könyvtárban a szakirodalom mellett szép számmal akadtak szépirodalmi könyvek is. (Ez is meseszerü, ugyebár?) A könyvtár kezelésével dr. Menczel Tihamért bizták meg — anno dazumal —, aki a felszabadulás előtt a soproni igazgatóság vezetője is volt. Viszont pajzsként előszeretettel emlegette, hogy amikor Szálasi és nyilas pribékjei Sopronba tették főhadiszállásukat, akkor ő — azaz dr. Menczel Tihamér — („biztos, ami biztos") lemondott.

A pajzsforgató dr. Menczel Tihamér a felszabadulás után a kiselejtezett fasiszta, soviniszta és sexuálponyva könyveket visszavarázsolta a könyvtárba és nyugodtan kölcsönözte a mitsem sejtő kicsi olvasóknak. Igy volt gyerekek, akár hiszitek, akár nem!

Igen ám, de egyszercsak kijött a szakszervezetből egy csendes bácsika — a központi könyvtáros — és megkérdezte.

— Kedves szaktárs, dr. Menczel — aki Tihamér is mellesleg — figyelmeztették-e, hogy a kiselejtezett könyveket be kell szolgáltatni?

Persze, dr. Menczel ravasz legény és még egy kis farizeus szemforgatásért nem ment az óperenciás tengeren túlra — ott ilyen könyvekkel terjesztik a kultúrát — hanem azonnal válaszolt.

— Lehet, hogy mondták, de nekem a szakszervezet nem parancsol. Én csak a szakvonal utasításának engedelmeskedem.

Egyről azonban megfeledkezett dr. Menczel Tihamér! Arról, hogy ma már nem lehet a szakvonalat kijátszani a szakszervezet ellen. Még annyit sem kellett mondani, hogy „hókusz-pókusz" és a Főosztály — szakszervezetünk indítványára — leváltotta Tihamért. A selejtkönyveket pedig beszolgáltatják, ahová való.

A gonosz varázsló viszont — a Tihamérka — boldogtalanul éli a dolgozók közösségéből kizárt életét egészen addig, amíg meg nem hal...

Itt a vége, érts belőle!

És a másik mese? Itt játszódik le, a főváros tőszomszédságában, ember nem lakta, ember nem látta, messzi távoli Pestújhelyen.

Ebben az apró falucskában, az ottani területi csoportban volt egy „naiv" kis könyvtároska —, persze a vezetőség tagjai nem kevésbé voltak naivak. — Hát egy szép napon ez a vezetőség elhatározta — igen helyesen —, hogy megtakarított pénzecskéjükön könyveket vásárolnak. Igen ám; de ők maguk nem sokat olvastak, nem ismerték a regényeket, a könyveket, ezért kerestek valaki hozzáértőt, aki segit összeállitani a megvásárolandó müvek jegyzékét.

Hamarosan jelentkezett is egy gonosz varázsló, aki „jószándékú embernek maszkirozta" magát és átnyujtott nekik egy könyvjegyzéket — ebből válogassák ki a könyveket mondotta —, amelyen nagy fekete betükkel ez állt:

Selejtlista.

Képzeljétek gyerekek, a butuska könyvtáros és a naiv vezetőség nem tudta mi a selejt. Hiszen ezt már minden iskolásgyerek tudja, hogy aki rosszul dolgozik, büntetésből selejtet kap, de hogy a dolgozók pénzén valaki selejtet vásároljon, olyat még az öregapám sem hallott. Ugye milyen butusok voltak? Igy sikerült a Gonosz Varázsló terve. A kicsike tapasztalatlan könyvtáros bizony kiválasztotta a legselejtesebb könyveket és a Gonosz Varázsló tanácsára — a szakszervezet megkerülésével — antikváriumban akarta megvásárolni a mérgezett tartalmú könyveket. A gonosz terve már-már sikerült, amikor jelentkezett a jó tündér — a központi könyvtárfelelős személyében és megakadályozta a könyvek vásárlását. Igy menekültek meg a pestújhelyi postások a gonosz könyvek varázslatától.

Tanúság: Ha a dolgozók tömegeiben fokozzuk az éberséget és minden mozgalmi vezető élesen figyeli a munkaterületén folyó eseményeket, ha állandóan képezzük magunkat, neveljük dolgozótársainkat, akkor eredményesebben, nagyobb sikerrel tudjuk leleplezni a közöttünk megbúvó ellenséget.

„Fullánk"

Az ezévi szabadságolási ütemterv végrehajtása

Az elmúlt évben komoly eredményeket értünk el a dolgozók szabadságának kiadása terén.

Sikerült elérni, hogy a dolgozók túlnyomó többsége, csekély kivételtől eltekintve — a Posta fennállása óta elsőizben — hiánytalanul hozzájutott évi szabadságához.

Helytelen lenne azonban, ha a kétségtelen fejlődés mellett nem mutatnánk rá azokra a hibákra és fogyatékosságokra is, amelyeknek kiküszöbölése lehetővé teszi, hogy az idén az elmúlt év eredményeinél is tovább tudjunk haladni.

Az elmúlt évi szabadságok zavartalan és folyamatos kiadását előre nem látott átszervezési és szolgálati nehézségek akadályozták. Ehhez még hozzájárult az is, hogy a Postafőosztály tulajdonképpen csak az elmúlt év második felében fogott komolyan a feladatok felméréséhez és végrehajtásához. A szakvezetés alsóbb szervei, de még

a szakszervezeti bizottságok sem foglalkoztak a szabadságolások kérdésével úgy, ahogy kellett volna

Az idei szabadságolási ütemterv eddigi végrehajtását vizsgálva, megállapithatjuk, hogy az

ütemtervben előirányzott szabadságnapokhoz képest lemaradás mutatkozik.

A lemaradás egyik főoka, hogy hivatalainkban és üzemeinkben a szabadságolási ütemterv pontos betartását, de általában a szabadságolások kérdését nem kezelik kellő komolysággal és nem súlyponti kérdésként.

A szabadságolás terén mutatkozó lemaradásnak az is oka, hogy a szabadságolási ütemtervet egyes hivatalok, üzemek nem konkretizálták, nem bontották fel az egyes dolgozókig. Igy természetesen az ütemtervet nem is lehet jól végrehajtani.

Nem egy hivatal vagy üzem a szabadságolási ütemterv be nem tartását a szűk létszámkeretre, a szakképzett alkalmazottakban való hiányra, valamint az erre a célra rendelkezésre álló hitelkeret elégtelenségére hivatkozva, igyekszik „megmagyarázni.." Kétségtelen, hogy a közelmultban sok olyan új feladat jelentkezett, amely a létszámhelyzetet igen szorossá tette. A nagyobb hivatalok azonban a szabadságolásokat saját létszámkeretükön belül meg tudják oldani.

A Főosztály az igazgatóságok részére lehetővé tette a szükséges dolgozók biztosítását. Minden egyes körzeti, illetőleg felügyelő hivatal biztositani tudja saját létszámából azt a munkaerőt, amely a szabadságolás biztosításához szükséges.

Az egyedül kezelő, illetőleg kislétszámú kézbesitő hivataloknál a kézbesitők szabadságát helyettes felvételével lehet megoldani.

Komoly hiba, hogy egyes szolgálati főnökök, de a szakszervezeti bizottságok is, ahelyett, hogy a felmerült esetekben mindenekelőtt helyileg keresnék a megoldást, legtöbbször csupán a probléma regisztrálására és továbbítására szoritkoznak. Pedig kellő körültekintéssel és alapossággal a problémák nagy részét helyben meg lehet oldani.

Pl. Csorna körzeti hivatal a szabadságolások kiadásánál létszámhiányra és hitelszűkére hivatkozott. Az ellenőrzés során kiderült, hogy úgy a létszám, mint a hitelkeret elegendő a szabadságok kiadásához ha a hivatal a szabadságok kiadását egyenletesen beütemezi és az ütemtervet be is tartja.

Ami érvényes Csorna körzeti hivatalra, érvényes a hivatalok túlnyomó többségére is.

A dolgozókat szabadságukra való jó felkészülésünk biztositása végett legalább egy hónappal előbb értesiteni kell szabadságuk időpontjáról és tartamáról. A szabadságot lehetőség szerint egyszerre, legfeljebb azonban két részletben lehet kiadni. A dolgozó kérelmére indokolt esetben természetesen a szabadságot több részletben is ki lehet adni, feltéve, hogyha ez a többi dolgozók szabadságolásának kiadását nem zavarja és a szabadságolási ütemtervvel összeegyeztethető.

A szabadságolási ütemtervhez szigorúan ragaszkodni kell. Az ütemtervtől való eltérést csak az érdekelt hivatal vagy üzem vezetője engedélyezheti igen indokolt esetben. Az a dolgozó, aki szabadságát nem a beütemezés időpontjában veszi igénybe, önmaga és a közösség ellen cselekszik. Az ilyen fegyelmezetlen dolgozó szabadságának kiadására vonatkozó lehetőségét elveszíti és részére későbbi időpontban szabadság csak akkor adható ki, ha ezt a szolgálat ellátása lehetővé teszi.

Szakszervezeti szerveink fontos feladata, hogy a szabadságolások kérdését állandóan napirenden tartsák. Két irányban kell munkájukat végezniök. Egyrészt ellenőrizniök kell a szakvezetést, hogy az ütemtervet pontosan betartják-e s a valóban szükséges esetekben idejekorán kérik-e a felsőbb szervek segitségét, másrészt pedig a dolgozókat jó és következetes nevelőmunkával rá kell vezetniök a szabadságolási ütemterv fegyelmezett és pontos betartására.

Zsuffa Szabolcs

POSTAS DOLGOZÓ
Kiadja a Postások Szakszervezete.
Felelős kiadó: MÉSZÖLY GÉZA.
Felelős szerkesztő: BASTA REZSŐ.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VI., Benczur-u. 27.
Megjelenik minden hó 10-én
Telefon: 428—777
Nyomatott a Szikra Lapnyomda körforgógépein.
Budapest, VIII., József-körút 5.
Felelős nyomdavezető: KULCSÁR MIHÁLY

Sport

Segítsük a szervező irodákat munkájukban

A SZOT elnöksége határozatot hozott az egységes rendszerü szakszervezeti sportegyesületek felállitására. A magyar sportélet átszervezése szükségessé tette a tiz nagy egyesület mellett a postás sport átszervezését is.

Egyesületünk neve: Postás S. E. Szine: fehér-zöld.

Az átszervezés végrehajtására június 1-én megalakult a Postás Központi Sportszervező Iroda. A közeli napokban pedig felállitásra kerül hat területi szervező iroda: Budapest Debrecen, Szeged, Pécs, Miskolc és Szombathely székhelyekkel.

Sportfejlesztési tervünkben az ország területén július 15-ig 70 sportköri szervező irodát állitunk fel, melyek feladata a sportkörök tagságának szervezése a sportköri választások előkészitése.

A sportköri vezetőségválasztások jelentős feladatot jelentenek szakszervezetünk helyi szerveire is. A szakszervezeti bizottságok támogassák, ellenőrizzék és segitsék a sportkörök vezetőségválasztó munkáját, tapasztalatukkal és mozgósitásukkal el kell érniök, hogy a választások eredményesen folyjanak le. Ezek a választások is azok közé a jogok közé tartoznak, amelyek felszabadult országunkban minden egyes dolgozót megilletnek. A postás dolgozóké az ellenőrzés joga és egyben a felelősség is azért, hogy jelen esetben a sportkörökben hogyan végzik a munkát.

Dolgozóink, sportolóink érezték azért is a felelősséget, hogy a sportkörök élére a Szovjetunióhoz, Pártunkhoz, a népi demokráciánkhoz, a néphez hű és áldozatkész vezetők kerüljenek.

A szervező irodák jó munkája — a választások sikerének biztositása — nemcsak azt jelenti, hogy a sportolók ismerik feladatuk komolyságát, hanem azt is, hogy minden dolgozónk tagja legyen a sportköröknek, hogy szakszervezeti szerveink, aktiváink és a sportkörök munkájának alapja az MHK testnevelési rendszer kiszélesitése legyen.

A dolgozók sportolásának és testnevelésének biztositása a szakszervezetek egyéb feladataitól nem választható szét, azokkal szerves egészet alkot.

A szakszervezeti bizottságok nyujtsanak segitséget a szocialista magyar sport alapját képező sportköröknek ahhoz, hogy végrehajthassák feladatukat, hogy minél nagyobb számban neveljenek edzett, munkabiró, a béke megvédésére és a szocializmus épitésére felkészült dolgozókat.

LABDARÚGÁS

Az NB. II-es labdarugóbajnokság keleti csoportjában csapatunk a tavaszi idényben veretlenül, négy pont előnyel került az első helyre. Az eddigi eredmények alapján minden reményünk megvan arra, hogy az 1952-es bajnoki idényben csapatunk ismét az NB I. osztályban szerepelhet, ha a második félidők eddig tapasztalt gyengébb játékait az edzések fokozásával, a kondició növelésével és a „fölényeskedés" kiküszöbölésével megjavitják.

Az üzemi háromszögek segitsék elő az MHK-próbázások sikerét

Az MHK testnevelési rendszer kiszélesitése minden becsületes dolgozónak és vezetőnek fontos feladata. Ennek ellenére nem foglalkoznak kellően az MHK-mozgalommal.

A hiányosságok sürgős kiküszöbölése érdekében az SZB-k tüzzék napirendre az MHK ügyét. Budapesten a rónautcai épülő sporttelepünkön már elkészült MHK-versenypálya naponta rendelkezésre áll az üzemek dolgozóinak.

TORNA:

Az alapfokú tornászcsapatbajnokság szakmaközi döntőjében a szegedi lányok a hetedik helyen végeztek.

Debrecen férficsapata meglehetősen gyengén szerepelt és megérdemelten került a nyolcadik helyre. Meglepo volt a debreceniek gyenge szereplése és ezért a sportkör vezetősége a felelős, hogy nem fordított elég gondot a fokozottabb felkészülésre, amelyet pedig az alapfokú bajnokság megérdemelt volna. Debrecenben necsak a minőségi tornára fordítsanak gondot, hanem törődjenek többet a szakmaközi döntőbe jutott alapfokú tornászcsapattal is.

Asztalitenisz szakosztályunk

a budapesti I. osztályú bajnokságban eddig nyolc mérkőzést játszott, ebből hét mérkőzést megnyertek és egyet vesztettek el.

Az eddigi eredmények: Postás—Meteor SZTK 13:2, Postás—Textiles 13:7, Epitők—Postás 13:11, Postás—Iparterv 13:5, Postás—Csepeli Vasas 13:7, Postás—Bányász 13:2, Postás—Honvéd 13:10, Postás—Petőfi 13:10.

Asztalitenisz szakosztályunk első csapata a fenti szép eredmények következtében a budapesti bajnokság első helyén áll.

Második csapatunk az eddig lejátszott öt mérkőzését megnyerte és igy a tartalékbajnokság első helyezettje.

Ifjúsági csapatunk is megnyerte a lejátszott öt mérkőzését. Ugyancsak az első helyezettje csoportjának.

A Budapest kerületi bajnokságban szereplő női csapatunk az eddig lejátszott versenyekből veretlenül került ki és szintén az első helyen áll.

ÜZEMI SPORTKÖRÖK FIGYELEM!

A júliusban megindulo Postás Kupa labdarugó küzdelmeire — melyek Budapesten csoportokra osztva, vidéken pedig területileg kerülnek lebonyolitásra — a nevezéseket június 30-ig küldjék meg a Központi Szervező Irodának (Sportosztály). A kupamérkőzéseken résztvehet minden postás dolgozó, függetlenül attól, hogy NB, megyei, városi, vagy kerületi bajnokságban szereplő bármely csapatnak igazolt játékosa.

KAJAKOZÓK!

A július 14-én és 15-én a csepeli Dunaágban megrendezésre kerülő nagy kajakversenyre jelentkezzenek a szakszervezeti bizottságokon keresztül, név és üzem megjelölésével. A versenyen indulhat minden postás dolgozó, akár igazolt tagja a kajakszövetségnek, akár nem, aki kajakkal rendelkezik.

POSTÁS KÖZPONTI SPORTSZERVEZŐ IRODA.

A fémgyüjtési hét sikere

Országépitésünk során elérkeztünk odáig, hogy rohamosan fejlődő iparunknak mindig több és több feldolgozható anyagra van szüksége. Fejlődésünkben a rejtett tartalékok felszinrehozásával már eddig is komoly eredményeket értünk el. Rejtett tartalék az eddig a háztartásokban, üzemekben és másfelé heverő fémhulladék, ócskavas is. Ezek összegyüjtése szorosan összekapcsolódik az anyagtakarékossággal. Üzemünkben az anyagtakarékossági mozgalom már eddig is eredményes multra tekinthet viszsza. Ebben nagy része volt Dombi Gyula szaktársnak, aki állandóan felhivta figyelmünket a helyes anyagfelhasználásra és a fémgyüjtés fontosságára. Ilyen előzmények után szakszervezetünk termelési osztályának felhivására megalakult anyagkutató-brigádunkba már olyan szaktársakat tudtunk beszervezni, akikre a fémgyüjtési héten már fémgyüjtő-brigádokat bizhattunk, abban a tudatban, hogy a fémgyüjtési hét üzemünkben sikerrel fog végződni. Az eredmény nem is maradt el.

Dombi Gyula szaktárs és brigádja első helyet ért el

1050 kg-os vashulladék és 507 kg-os színesfémhulladékgyüjtéssel.

Szorosan mögötte vannak Rétvári és Pató szaktársak brigádjai. Három ifjúsági brigádunk közül kiemelkedő eredményt ért el Kóos János ifibrigádja 70 kg vas- és 114 kg szinesfém gyüjtésével. Másik két ifibrigádunk kisebb eredménnyel bár, de hasonló lelkesedéssel vette ki részét a fémgyüjtésből.

Végeredményben üzemünk

5038 kg vas- és 2230 kg színesfémhulladékot gyüjtött.

Eredményeink megmutatták előttünk azt az utat, melyen tovább kell haladnunk a mindig nagyobb eredmények elérése felé. A fémgyüjtés kéthetes főpróbája tulajdonképen csak megmutatta mindannyiunk előtt a fémgyüjtés, de általában az anyag- és energiatakarékosság tág lehetőségeit. Hogy ezt még jobb, eredményesebb formában ki tudjuk épiteni,

feltétlenül szükséges a már jól bevált „anyagkutató-brigádok" fenntartása és továbbfejlesztése,

hogy felemelt ötéves tervünk célkitüzéseit túlteljesithessük. Előre tehát a takarékosság, a fémgyüjtés fegyverével a mind erősebbé épülő szocialista Magyarország felé, hogy hazánk valóban egy erős bástya lehessen a hatalmas béke táborában.

Gyömörei János,

bér- és termelési felelős.

Javitóműhely I.